

1785 2den Del. af Statsrevis. Bet. ang. Statsregnsk. f. 1867—68. 1786

burde have givet en Forklaring af Uoverensstemmelsen, der jo isaafald kun kunde have indeholdt, at, naar der var brugt 93,000 Rd. mere end opført, saa laa det ligesom i, at Rigsdagen har været saameget længere samlet, eller om Statsrevisionen mulig endog skulde have gjort en Indstilling i saa Henseende. Jeg maa nu tilstaae, at jeg paa dette Punkt er enig med Statsrevisionen. Jeg for mit Vedkommende finder ikke, at der er nogen Grund til en saadan formel Behandling. Der er i mine Tanker her en Modsetning tilstede mellem Bogstaven og Aanden, en Modsetning, som efter min Mening, træder frem ved alle Leiligheder, hvor der er Spørgsmaal om en Meerudgift — vel at mærke: ikke en Dvejsfridelse, men en Meerudgift —, men som der er endnu mindre Anledning til at lægge Vægt paa ved Bevillingerne til Rigsdagen end ellers, netop fordi det er for Rigsdagen selv, at den gjør sig gjældende. — Skulde det nu imidlertid være hertil, at det ærede Medlems Anse sigtede, saa antager Spørgsmaalet rigtignok endeel mindre Dimensioner, end man efter de fra ham faldne Uttringer maatte troe. Jeg er, som sagt, enig med Statsrevisionen i, at der ingen Anledning har været for den til at gjøre nogen Indstilling i saa Henseende, men det er mig bekendt, at noget Saadant er skeet en Gang for mange Aar siden med Hensyn til en lignende Meerudgift, og det er ialfald et Spørgsmaal, som der kan være forskjellige Meninger om. Der er imidlertid endnu en tredie Opfattelse af det ærede Medlems Anse mulig — thi det vil, som sagt, sees, at det ærede Medlem ikke selv har givet os nogen bestemt Anvisning paa, hvortil vi skulle holde os —, og det er den, at Statsrevisionen har begaaet en Feil ved ikke at tage Rigsdagens Regnskab paa samme Maade som hele det øvrige Statsregnskab. Dersom dette har været det ærede Medlems Mening — i hvilket Tilfælde den jo unægtelig staaer i Modstrid med, hvad der nu er skeet i 20 Aar —, da faaer Spørgsmaalet ganske vist atter en anden og en me-

get større Betydning og fører langt videre. Jeg veed i saa Fald ikke, om det ærede Medlem har gjort sig Rede for, hvorledes Sagen saa maa stille sig, eller om han har tænkt sin Tanke heelt ud. Jeg deler aldeles Statsrevisionens og Udvalgets Opfattelse, ifølge hvilken noget Saadant vilde være i Strid med Rigsdagens constitutionelle Stilling, og, dersom det skulde bringes frem, saa vilde det ialfald føre til Vanffeligheder, som det ærede Medlem neppe har seet. Det vilde føre til Competencepørgsmaal, ja maaskee endogaa til statsretlige Dvæstioner, og, selv om man kunde blive enig om disse Spørgsmaal, saa er der en Ting, som det i ethvert Fald vilde være nødvendigt først at foretage — jeg siger ikke, at det vilde være rigtigt — og det var en Forandring i Rigsdagens, i Landstingets og i Folkethingets, Forretningsorden, og det vistnok paa flere Punkter, men ialfald med Hensyn til Forældenes Stilling.

Jeg tør, efter hvad jeg nu har udviklet, vel anmode det ærede Medlem om nærmere at præcisere, hvad det egentlig er, han anker over. Hvis det ikke er det Regnskab for en heel Rigsdagsamling, der i sin Tid er blevet fremlagt her paa Thingets Bord, saa kan jeg ikke andet end anmode det ærede Medlem om at udtale det bestemt, saa at der ingen Misforstaaelse kan være. Jeg forbigaaer dernæst det andet Alternativ, og jeg siger med Hensyn til det tredie, at, dersom det er det, det ærede Medlem har villet sigte til, saa vil det vistnok være tilraadeligt at bringe det frem som en særlig Sag, der kan finde sin Afgjørelse i Rigsdagen, og ikke at optage en Discussion derom under Behandlingen af Statsrevisionens Betænkning, hvor det vanffelig vil kunne klares, og hvor man ikke har Noget at holde sig til forud, idet det, som sagt, vil være i Strid med, hvad der er skeet i de sidste 20 Aar.

Andra: I de Udtalelser, som Thinget nu har hørt af den sidste ærede Taler, blev